

МИРНІ КЛОПОТИ ВСЕ-ТАКИ ПРИРОДНІШІ

Відтоді минуло вже декілька місяців, а спогади про дитячі емоції, усмішки, враження, продуковані цими святами, не полишають тих, хто був до них причетний...

Олена Ткач

Сьогодні всі прагнення свідомих людей щодо надання допомоги спрямовані в першу чергу в бік Українського Сходу, де наші воїни боронять вкрай потрібні народові незалежність і соборність, або ж у бік переселенців, яких держава й громадянське суспільство не мають права залишити напризволяще.

Інколи за таких умов на другий план відходять мирні клопоти, якими фонд традиційно переймається щороку. Наприклад, вручення солодких подарунків дітям із багатодітних і неповних сімей, дітям ліквідаторів Чорнобильської аварії та дітям із обмеженими фізичними можливостями. БМГО «Спілка матерів «Надія», реабілітаційний центр «Шанс», БМГО «Союз Чорнобиль України» - це організації, які традиційно звертаються до фонду напередодні новорічних свят із проханням про солодкі сюрпризи. Звернулися вони та інші громадські осередки й цього року. Здавалося б, вистачає проблем іншого гатунку, але ж як відмовити дітям, як їм пояснити,

що у зв'язку з війною в країні дорослим не до ялинок і святкових ранків? Отож рішення Правління фонду було одноголосним: незважаючи ні на що, привітати дітей цих категорій, подарувавши їм такі дорожочинні хвилини

суто дитячого щастя, тим паче напередодні таких очікуваних новорічно-різдвяних свят.

У визначені дні грудня представники Благодійного фонду Євгеній Сінчук, Валерій Матвієць, В'ячеслав Веред, Степан Ребенко, Тетяна Однорог завітали на передноворічну гостину до цих дитячих колективів і були приємно здивовані тим, як серйозно підготувалися юні білоцерківці до цієї зустрічі: вони читали вірші, вітали однолітків і гостей піснями, дивували фантастичними костюмами улюблених казкових героїв, гучними оплесками запрошували Діда Мороза і Снігуроньку, «магічними словами» запалювали вогники на ялинці. І, звичайно, як і всі діти, чекали дива, на яке тоді, як і нині, з нетерпінням чекають і всі дорослі, розуміючи, що немає нічого дорожчого за мирне небо над головою. Якими були б ми щасливими, якби саме це диво прийшло в кожную українську домівку! Поки що маємо на це тільки сподіватися, незламно вірячи в добро.

Дійсно, ці передноворічні зустрічі посправжньому запали в душу. Чи тому, що радість останнім часом у дефіциті, чи тому, що проявляти байдужість не маємо права, особливо по відношенню до тих, хто першочергово потребує нашої допомоги і підтримки, чи тому, що мирні клопоти більше надихають на природне бажання творити добро...



В'ячеслав Веред та Степан Ребенко привітали дітей та внуків членів БМГО «Союз Чорнобиль України»



Валерій Матвієць та Євгеній Сінчук були учасниками новорічного ранку для дітей членів БМГО «Спілка матерів «Надія»



Тетяна Однорог вручила солодкі подарунки вихованцям реабілітаційного центру «Шанс»

ТВОРЧІ КОЛЕКТИВИ АКАДЕМІЇ ПЕНСІОНЕРІВ

Вона велична й незнищенна. Глибока й проста, вмиа сльозою й зігріта закоханим серцем, уквітчана дзвінками веселого сміху й дотепної іронії... Як же її не любити – українську пісню?



Валентина Храбуст

З нею й горе не біда і радість – окрилене щастя. Вона наділена якоюсь магією, бо вже хто раз у житті спробував цього тронку – отримав у вічний дарунок її квітку-силу.

Не вірите? Спитайте у Ніни Яківни Левченко, художнього керівника вокального ансамблю «Спадщина». «Ця жінка просто закохана в пісню, вона – унікальний хормейстер, дуже

життєлюбна й вимоглива як професіонал», - розповідає про Ніну Яківну директор Благодійного фонду Костянтин Єфименко, під крилом якого нині діє колектив, Олена Ткач.

У квітні в Академії пенсіонерів планується грандіозний концерт, присвячений 25-літтю «Спадщини». Ось така вона молода, а разом із тим – багата мудрим життєвим і творчим досвідом. Роками успіхів, злетів і випробувань... усякого було. Але досі

основу колективу, а це близько 20 осіб, складають ті, хто разом із Ніною Яківною створював ансамбль. А це – учасники клубів «Журавка» і «Чарівна мить». Усі вони – з вогником у променистих очах, із оптимізмом, яким просто хочеться «заражатися». Активні, бадьорі, життєрадісні – попри все на світі: втому, хвороби, проблеми...

Третій рік поспіль хранителі «Спадщини» в новорічно-різдвяні дні їздять з вертепами, колядками в різні трудові колективи міста: ТОВ «Біофарма», ТОВ «Білоцерківське ШЕУ», Укрпошта, виконавчий комітет міської ради тощо. Не оминув творчий гурт і порога редакції газети «Громадська думка». Принесли нам оберемок щирої, справжньої втіхи, ні з чим не зрівняного тепла люд-

ського спілкування й великої надії, що все в нас буде добре!

Цього року колядувала не тільки «Спадщина», а й вокальний ансамбль «Вербиченька» (художній керівник Ольга Атаманенко), який діє на базі клубів «Усмішка», «Діамант», «Лада», «Калина» Академії пенсіонерів. Про себе вони говорять так: «Поспішаючи на репетиції улюбленого колективу, ми наче повертаємося на багато літ назад. У хорі є жіночки, яким по 73-74 роки, але вони почувуються напролюд молодими! А які ми всі завзяті й наполегливі! У минулорічному конкурсі «Битва хорів» вибороли почесне друге місце. Високо оцінили нас і Білоцерківські трудові колективи, в яких ми побували зі святковими вітаннями. Спасибі їм за визнання й любов до пісні!»



Вітання від «Вербиченьки» приймають керівники УЖКГ - Олександр Ореховський і Євгеній Сінчук